

LXI.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 28de Marts 1896.)

Det foreliggende Forflag omhandler dels i §§ 1 og 2 et specielt kjøbenhavnsk Forhold og dels i § 3 et Forhold, der omfatter hele Landet. Det er dette dobbelte Forhold, der har gjort Udvalget betænkeligt ved at tiltræde Forflaget i sin Helhed i den af Landstinget affattede Stikelse; medens man saaledes ikke vilde have noget imod at tiltræde de 2 første Paragraffer, idet man maa indrømme, at disse indeholde en Forbedring af den bestaaende Lovgivning, stiller Sagen sig noget anderledes, naar der i § 3 er Tale om at udvide en Lov, der kun omhandler kjøbenhavnske Forhold, til i Fremtiden at omfatte hele Landet.

Udvalget er ikke blind for, at der rundt om i Landet tiltrænges en Beskyttelse for Vandværker i Lighed med den Beskyttelse, der allerede ved Lov af 30te November 1857 er tildelt Kjøbenhavns Vandværk; naar imidlertid nævnte Lov paalægger Vandværkets Ejer og aabne Vedninger tilstødende Lodsejere saavel direkte Udgifter som en i visse Tilfælde ikke ubetydelig Indskrænkning i den fri Brugsret af deres Jord, da finder Udvalget, i Modsætning til nævnte Lovs Paahyende, at Ret og Billighed taler for, at saadanne Udgifter og Indskrænkninger i Brugsretten bør fuldt ud erstattes den en-

felte Lodsejer af vedkommende Vandværk, og man kan derfor ikke anse de Bestemmelser, der i den Retning af Landstinget ere indsatte i § 2, for fyldestgørende; der er nemlig der kun Tale om at erstatte vedkommende Lodsejers direkte Udgifter, medens der ikke er Tale om at erstatte den Indskrænkning i Brugsretten, der ofte vil blive en Følge af Lovens Anvendelse, og som vedkommende Lodsejer efter Udvalgets Mening fuldt ud har Arv paa Erstatning for. Udvalget har derfor ønsket som Betingelse for at give Loven den i § 3 fastsatte Udvidelse at paalægge Vandværkerne fuld Erstatningspligt over for vedkommende Lodsejere, og har man derfor tilladt sig at stille nedenstaaende Ændringsforslag til § 2.

Udvalget er imidlertid ikke blevet staaende herved; man formener nemlig, at en Lov, der kun omhandler Beskyttelse for aabne Vandbeholdere og Vedninger, i Tidens Løb vil faa mindre og mindre Betydning, efter som man sikkert mere og mere vil komme ind paa at forstærke sig Vand ved Boring, og saa vidt muligt at lede det til vedkommende Vandværk gennem lukkede Vedninger. Man har derfor tilladt sig at stille en Ændring om, at Vandværksejere, der maatte ønske at lede Vand til Vandværket gennem lukkede Ved-